

30 ANIVERSARI DEL MÍTING DE LA LLIBERTAT

Anna Balletbò

14 de setembre de 2006

Companyes i companys, es un honor poder cloure aquest acte d'aniversari del moment polític més important celebrat pels socialistes a Catalunya després de la Guerra Civil Espanyola. EL MÍTING DE LA LLIBERTAT, tret de sortida del procés constituent de Convergència Socialista que va saber aglutinar un ampli ventall de pensament catalanista, anarquista, feminista, cooperatiu, sindical, obrer, socialdemòcrata, federal i que va cristal·litzar amb la creació del Partit dels Socialistes de Catalunya eina poderosa i instrument de transformació social i política central per entendre els canvis que s'han produït a casa nostre en aquests 30 anys.

Em plau compartir amb vosaltres aquesta mirada a la nostra historia més contemporània, per veure'ns joves, plens d'ambició política i força vital i alguns amb 30 anys més de corda.

Què ens movia? què va moure a aquells joves de 30 anys? En el meu cas concret, em revelava contra la desigualtat vital, social laboral i jurídica que com a dona em travava,

m'ofegava, no em deixava créixer. **La lectura de “La Dona a Catalunya” de Maria Aurèlia Capmany**, va ser el detonant de la meva pressa de consciència, pel que fa als drets de la dona i al feminisme.

Però sentia, sentíem una altre opressió com a catalans: el menyspreu a la meva llengua materna, la lectura en català dels llibres que **l'avia Carme** havia aconseguit salvar com a tresors no eren a les llibreries. La manca de llibertat en el meu país, la desigualtat col·lectiva dels catalans respecte als altres pobles d'Espanya, la nostra posició subalterna pel que fa a l'economia, la política, el dret a decidir, el dret a ser, a sentir lliurament el que era teu, el que era nostre. El catalanisme va traspasar els meus sentiments de ràbia, de frustració i es va convertir en un nou motiu de lluita.

Però...? com lluitar, com transformar aquella realitat que ens ofegava? On trobar l'eina per canviar la situació de les dones, dels catalans, de les catalanes? Com lluitar contra la desigualtat social, com aconseguir que els treballadors es poguessin reunir, sindicar, fer vaga? Havíem de transformar l'educació, la sanitat, atendre a la gent gran, aturar el caos urbanístic, acabar amb la corrupció i els privilegis dels franquistes i els neo-franquistes. De la mà d'alguns companys que avui participen en aquest acte, vàrem optar per construir

el més important i poderós instrument de transformació política que hi ha hagut en tota l'història de Catalunya. El nostre Partit, **el Partit dels Socialistes de Catalunya**.

Han passat 30 anys i hem tingut alguns fracassos però sobretot hem tingut moltes victòries.

- ¿Com estem avui les dones?

Cert s'ha transformat el marc jurídic, s'han trencat barreres d'accés professional, laboral, salarial. Les dones podem divorciar-nos, controlar la nostra sexualitat, tenir independència, però manca quelcom molt important.....

CAL DEMOCRATITZAR LA VIDA FAMILIAR, s'ha de consensuar la convivència, entre homes i dones, entre pares i fills. Maria Aurèlia amb gran visió ja va escriure “i el problema de la dona existeix. Existeix més profundament que mai perquè se'ns presenta en el camp de la vida quotidiana, de la pràctica diària, i no en el més vague i còmode de la ideologia”.

No, no podem consentir que maltractin, peguin i matin a les mares dels nostres catalans. Siguin nascudes a Vic, Sant Andreu, Quito, Tànger o Dakar.

¿Com es avui Catalunya?

Hem aconseguit les llibertats nacionals. Tenim una autonomia forta. Estatut de Sau, Estatut de Miravet, normalització lingüística a les escoles, les universitats, al treball, a les institucions, capacitat legislativa, autonomia econòmica, política..... que ens falta? **Utilitzar-ho, gestionar-ho, exercir-ho, explicar-ho, aplicar-ho i sobretot FER-HO NOSTRE, i compartir-ho** perquè aquest país es nostre si ben nostre i també dels amics de Crisol de xarxa llatina de Kabaka és de tots. Recordem al poeta **Antonio Machado**:

NO ES PATRIA EL SUELO QUE SE PISA, SINO EL SUELO QUE SE LABRA. QUE ALLÍ DONDE NO EXISTE HUELLA DE ESFUERZO HUMANO, NO HAY PATRIA.

Companys hi ha concepcions nacionals construïdes al voltant de idees i valors de llibertat, de progrés de futur, de sobirania popular d'universalisme de drets de les persones, **altres en canvi** pretenen ser l'encarnació de la seguretat, de l'autoritat, de l'esperit nacional, o dels mites de l'història. No permetem que aquests darrers ocupin novament l'espai polític. No podem permetre que torni a emergir un nacionalisme **que acabi subjugant als homes i les dones als seus propis productes per acabar donant més importància a la nació que als seus ciutadans. Els governants de Catalunya no poden**

estar més atents a la preservació-idealització del passat que a la construcció del futur.

Som hereus dels catalanisme de Guimera, Pitarra, Alomar, Josep Rovira, Clave, Campalans, Samblancart, Maragall, Pérez Baro, Joan Amades, Cels Gomis, Fernández Jurado, Comaposada, Lairet, Serra i Moret, Salvador Seguí, Pep Jai, Cirici, Capmany Reventos..... No ens sentim del catalanisme de tradició mesiànica d'en Torres i Bages. Som LA CATALUNYA QUE REP DEL MON I ES PROJECTA AL MON. Som terra de marca, no terra de raça. Per això HAS DE GUANYAR LES ELECCIONS, HEM DE GUANYAR LES ELECCIONS

El socialisme és una idea poderosa perquè continua havent-hi injustícia, desigualtat, domini. És una idea de igualtat de oportunitats, una idea de llibertat, de solidaritat de progrés de justícia social, de fraternitat. Perquè el futur de Catalunya precisa de compromisos compartits com la dignificació de la formació professional. Cal un consell social de patronal, sindicats, empreses, cambres per prestigiar la feina dels oficis, igual que s'ha fet a les universitats.

Ara vull fer-vos una confessió personal, fa 30 en el “mítin de la llibertat” feia 2 mesos que havia tingut el primer fill Eugeni. Després van néixer en Martí, l'Aina i en Bernat. Avui

fa 2 setmanes que ha nascut la filla de l'Eugeni i la Berta, la **Julia** (paraules per Julia): Ella no pensa conformar-se amb poc. Vol que li deixem un país vivible, ordenat, amb rius i boscos amb platges on poder-se banyar amb infraestructures, serveis, bones escoles, bona sanitat, oportunitats de treball, drets i deures on les dones hagin també arribat a Presidentes de la Generalitat i et toca a tu Josep fer-ho possible.

President Montilla, guanyarem el repte perquè portarem al govern **serenor** i no **tamborinades**. Guanyarem el repte perquè els catalans no volen tornar a tenir un govern de interessos privats o corporatius en nom de una pàtria irreal. Guanyarem perquè afavorim el protagonisme de la societat civil i perquè nosaltres som com la gent, com la majoria de la gent que viu a Catalunya i perquè com va escriure el poeta Salvador Espriu:

**AMB NOVA FALÇ COMENCEM A SEGAR EL BLAT
MADUR I, AMB ELL LES MALES HERBES.**